

NOTAT af Jens Meyhoff

HUG Satspuljeprojekt v/ Peter Gulstad

Møde den 02.12.2008 - retlige spørgsmål vedrørende STU-loven selv og STU-lovens forhold til anden lovgivning, herunder især Lov om social service, Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, Lov om aktiv socialpolitik og Lov om en aktiv beskæftigelsespolitik med afsæt i følgende spørgsmål:

1. supplerende ydelser til kontanthjælp, når den unge er på forrevalidering under STU, herunder udgifter som følge af handicap, medicinudgifter, fritid eller andet,
2. uddannelsesbidrag indtil det fyldte 24. år
3. formuens betydning for retten til kontanthjælp
4. kontrakt med uddannelsesstedet ved pause i STU-forløb
5. mulighed for at stille krav om iværksat og/eller gennemført misbrugsbehandling, psykiatrisk behandling og lign., før indledning af STU-forløb
6. opgavefordelingen mellem kommunerne ved flytning grundet på botilbud i STU-forløbet

STU-loven er et stort fremskridt i bestræbelserne på at give unge med indlæringsmæssige problemer m.v. mulighed for at få en uddannelse, hvoraf de kan forsørge sig i voksenlivet. Så meget desto mere ærgerligt er det, at en lov en sådan god og positiv hensigt ikke er stemt af med de love, som STU-loven skal spille sammen med.

Det er først og fremmest et problem, at forskellige kommuner kan være involveret i den direkte kontakt med og behandling af den unges sag. Forholdet er nemlig, at der ikke nødvendigvis er overensstemmelse kommunemæssigt mellem den unges bopælskommune og den unges opholdskommune. Dette problem kunne have været løst på en ganske enkel måde ved en bestemmelse i STU-loven om, at STU-forløb, herunder retten til en uddannelsesplan, påhviler den unges opholdskommune efter retssikkerhedslovens § 9/§ 9A, i det omfang den unge modtager støtte efter en af de i retssikkerhedslovens § 1 nævnte love.

En bestemmelse som nævnt vil sikre, at bopælskommunen efter STU-loven og opholds-kommunen efter retssikkerhedsloven altid er den samme under STU-forløbet, og vil dermed også sikre koordinationen m.v. af den samlede indsats for den unge.

Ad spørgsmål 1

Der kan efter Lov om aktiv socialpolitik for den unge på forrevalidering, aktiveringsydelse eller kontanthjælp ydes supplerende hjælp efter lovens § 81 til rimeligt begrundede enkelt-udgifter, og efter § 82 til medicin- og/eller behandlingsudgifter. For unge, der er tilkendt førtidspension i 2004 eller senere anvendes de samme bestemmelser, for unge tilkendt førtidspension i 2003 eller tidligere ydes mulig hjælp som helbredstillæg eller personligt tillæg.

Ad spørgsmål 2

Bidrag til uddannelse kan ydes indtil den unges fyldte 24. år. I vurderingen af, om et sådant uddannelsesbidrag skal ydes indgår den unges muligheder for at modtage andre ydelser til uddannelse, og den unges mulighed for at klare at gennemføre uddannelsen på sådant grundlag, den unges økonomiske forhold i øvrigt, og også den bidragspligtiges økonomiske forhold i form af et krav om en vis større indtægt. Anmodning om uddannelses-bidrag indgives til Statsforvaltningen.

Ad spørgsmål 3

Al formue er berettigelseshindrende - dog således, at der for enlige bortses fra de første 10.000 kr. af formuen (for ægtepar 20.000 kr.), jf. aktivlovens § 14, stk. 1, og således at formue med binding til et bestemt udbetalingstidspunkt, f.eks. og især børneopsparing, 14. 18. eller 21. år, ikke udelukker retten til kontant i bindingsperioden.

Udannelsesopsparinger og boligopsparinger uden bindingsperiode, men med løfte om en højere rente ved anvendelse til formålet er berettigelseshindrende - der tages ikke hensyn til, om en eventuel højere rente ved anvendelse til formålet fortabes ved hævning til andet formål.

Der er efter aktivlovens § 14, stk. 2, mulighed at bortse fra den del af en formue, der er nødvendig for a) at kunne opnå eller bevare en nødvendig boligstandard, eller b) som bør bevares af hensyn til den unges erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Har den unge, der skal i et STU-forløb, formue, skal kommunen forholde sig på eget initiativ til friholdelsesreglerne.

Ad spørgsmål 4

Den unge kan efter STU-loven holde pause i sit uddannelsesforløb uden at en sådan pause påvirker retten til STU-uddannelsen.

Er det som led i STU-forløbet indgået aftale med et uddannelsessted om afvikling af et forløb, vil uddannelsesstedet som en del af kontrakten (aftalen) med kommunen have krav på betaling i en opsigelsesperiode, hvis der ikke i kontrakten med optaget en bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes i pausesituationen m.v.

Ad spørgsmål 5

Kommunen skal i hele STU-forløbet såvel i forhold til STU-loven som i forhold til beskæftigelses- og sociallovgivningen forholde sig til, om den unge fortsat opfylder retten til ydelsen. Vurderer kommunen, at den unge ikke opfylder betingelserne, f.eks. på grund af misbrug, skal der tilbydes behandling for misbruget, og der skal tages stilling til, om, hvordan og hvornår en fortsættelse af STU-forløbet er mulig.

Ad spørgsmål 6

En STU-uddannelsesplan udarbejdet af en tidligere bopælskommune overtages af den unges aktuelle bopælskommune. Er der ikke i den unges forhold grundlag for en tilpasning, justering m.v. i planen, skal planen gennemføres som bevilget uden hensyn til et eventuelt andet serviceniveau i den aktuelle bopælskommune.